

SA IMENOM (U IME) ALLAHA MILOSRDNOGA MILOSTIVOGA

KNJIGA (izvjesnoga) ŽELJENJA

(tj. želje, priželjkivanja sebi nečega)

GLAVA

(onoga) šta je došlo o (izvjesnome) željenju (priželjkivanju sebi nečega) i ko je želio (sebi to) mučeništvo (tj. ko želi da bude šehit, šehid, a to će reći: ko želi da pogine u borbi za Islam).

PRIČAO NAM JE Seid, sin 'Ufejra, pričao mi je Lejs, pričao mi je Abdurahman, sin Halida, od Ibnu Šihaba, od Ebu Selemeta i Seida, sina Musejjeba da je Ebu Hurejrete rekao: Čuo sam poslanika Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, (da) govori:

"Tako mi (Onoga) koji je (Taj što je) moja duša u Njegovoj ruci da nije (toga) da ljudi (neki) mrže da se izostave poslije mene (tj. mrže da izostanu poslije mene od borbe i rata jer nemaju oni sredstava za odlazak u rat), a neću naći (tj. a ne nalazim ni ja ono) što (bih mogao da) nosim njih (da ih natovarim), nisam se izostavio (tj. ne bih izostao nikad ni iz jedne borbe). Zaista volio bih da se ja ubijem (tj. da budem ubijen) u putu Allaha (na Božijem putu), zatim (da) se oživim (proživim, vaskrsnem - da budem oživljen), zatim (da) se ubijem (da budem ubijen), zatim (da) se oživim, zatim (da) se ubijem, zatim (da) se oživim, zatim (da) se ubijem (da budem ubijen)."

PRIČAO NAM JE Abdullah, sin Jusufa, izvijestio nas je Malik od Ebu Zinada, od Aaredža, od Ebu Hurejreta da je poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, rekao:

"Tako mi (Onoga) koji je (Taj što je) moja ruka u Njegovoj ruci volio bih da se ja zaista borim u putu Allaha, pa (da) se ubijem (tj. da budem ubijen), zatim (da) se oživim (tj. da budem oživljen), zatim (da) se ubijem (da budem ubijen), zatim (da) se oživim (da budem oživljen), zatim (da) se ubijem (da budem ubijen)." Pa je bio Ebu Hurejrete (običaja da) govori njih (te riječi) tri puta. Svjedočim sa Allahom.

GLAVA

željenja (izvjesnoga) dobra i govora Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio: "Da je bio meni Uhud zlata."

PRIČAO NAM JE Ishak, sin Nasra, pričao nam je Abdurezak od Mamera, od Hemmama, čuo je Ebu Hurejreta od Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, rekao je:

"Da je bio kod mene (Kad bi imao brdo) Uhud zlata, zaista bih volio da neće doći (tj. da ne dođu) tri (dana - da ne prođu tri dana), a kod mene je od njega (jedan) zlatnik (koji) nije stvar (što) zasjednem nju (tj. što postavim u zasjedu, čekanje nju da je dadnem) u dugovanje na mene (tj. u neki svoj dug), (a sve bih ostalo podijelio pod uslovom da) nađem ko (će da) primi njega."

GLAVA

govora Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio: "Da sam vidio u početku od svoje stvari šta sam vidio u posljedici (tj. na kraju)."

PRIČAO NAM JE Jahja, sin Bukejra, pričao nam je Lejs od 'Ukajla, od Ibnu Šihaba, pričao mi je 'Urvete da je Aiša rekla: Rekao je poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio:

"Da sam vidio prije (u početku) od svoje stvari šta sam vidio straga (u posljedici, na kraju), nisam tjerao (tj. ne bih tjerao svoju) žrtvenu životinju, i zaista riješio bih se sa (tim) ljudima (hodočasničkih stega, obaveza) kada su se riješili (i oni)."

PRIČAO NAM JE Hasen, sin Umera, pričao nam je Jezid od Habiba, od Ata-a, od Džabira, sina Abdullaha, rekao je:

Bili smo sa poslanikom Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, pa smo izgovorili telbiju (dvooodazov) za (to) hodočašće, i došli smo (u) Meku za četiri (noći koje) su prošle od zul-hidždžeta (tj. i došli smo u Meku 4. zul-hidždžeta). Pa je zapovjedio nama Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, da ophodimo Kuću (tj. Kabu), i Safu i Mervu, i da učinimo nju (tu pobožnu radnju kao) umru, i neka se (tj. i da se) riješimo (hodočasničkih stega), osim ko je bio (takav da je) sa njim žrtvena životinja. Rekao je: A nije bila (ni) sa jednim od nas žrtvena životinja osim Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, i Talhata (i Talhe). I došao je Alija iz Jemena, (i) sa njim je (njegova) žrtvena životinja, pa je rekao:

"Uzviknuo sam (telbiju - dvooodazov) sa (onim načinom) što je uzviknuo s njim poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio." Pa su rekli: "Je li (tj. Da li da, Zar da) odemo ka Mini, a spolni ud (organ) jednoga (od) nas kapa (jer je skoro zanijetio hadž, odlučio da počinja vršiti hodočašće prije čega je mogao spolno općiti sa svojom vjenčanom ženom)?" Rekao je poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio:

"Zaista ja da sam vidio prije (u početku) od moje stvari šta sam vidio straga (na kraju), ne bih potjerao žrtvenu životinju. I da nije (to slučaj) da je sa mnom (moja) žrtvena životinja, zaista bih se riješio."

Rekao je: A susreo je njega Surakate, a on baca kamenčić (na mjestu) 'Akabe, pa je rekao: "O poslaniče Allaha! Je li za nas (Je li nama) ova (radnja) naročito (određena, propisana)?" Rekao je: "Ne, nego za (tu) vječnost (za stalno, uvijek)."

Rekao je: A bila je Aiša došla (u) Meku, a ona je žena u mjeseci, pa je zapovjedio njoj Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, da obređuje (da obređuje ona te hodočasniček) obrede, svaki (od) njih (tj. da čini sve te obrede), osim (jedino) da ona neće (što neće) ophoditi (okolo Kabe, oko Kabe), i neće klanjati do (da) bude čista (tj. dok ne postane čista od mjeseci i ne okupa se). Pa pošto su odsjeli (u mekansku) dolinu, rekla je Aiša:

"O poslaniče Allaha! Zar (da vi kući) odete sa hodočašćem i umrom (malim hodočašćem), a (da ja) odem (samo) sa hodočašćem?" Rekao je: Zatim je zapovjedio Abdurahmanu, sinu Ebu Bekra Siddika (Veleistinitoga), da ode sa njom ka Ten'imu, pa je zaumrila umru (tj. pa je odlučila sebi da obavi umru - malo hodočašće) u zul-hidždžetu poslije dana (toga) hodočašća (tj. nakon toga što su se završili dani kada se obavlja hodočašće).

GLAVA

govora Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio: "Da je ovako i ovako (ili: toliko i toliko)!".

PRIČAO NAM JE Halid, sin Mahleda, pričao nam je Sulejman, sin Bilala, pričao mi je Jahja, sin Seida, čuo sam Abdullaha, sina Amira sina Rebi'ata, rekao je: Rekla je Aiša:

Bdio je (tj. Nije spavao, nije mogao spavati) Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, jednu noć (jedne noći) pa je rekao: "Da je (jedan) čovjek dobar od mojih drugova (da) čuva mene noćas (ovu noć)!" Kadli smo čuli (tj. Kadli začusmo, čujemo) glas (izvjesnoga) oružja! Rekao je: "Ko je ovo (Ko je to)?" Reklo se je: "Sa'd." (Rekao je onda Sa'd:) "O poslaniče Allaha! Došao sam (da) čuvam tebe." Pa je zaspao Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, čak (tako da) smo čuli njegovo hrkanje.

Rekao je Ebu Abdullah: A rekla je Aiša: Rekao je Bilal:

"Zar ne (Pažnja)! Da mi je znati da li ću zanoćiti svakako (jednu) noć
U (jednoj) dolini, a okolo mene (trava) izhir i dželil!"

Pa sam izvijestila Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio.

GLAVA

željenja Kur'ana i (izvjesnoga) znanja (nauke).

PRIČAO NAM JE Usman, sin Ebu Šejbeta, pričao nam je Džerir od Aameša, od Ebu Saliha, od Ebu Hurejreta rekao je: Rekao je poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio:

"Nema međusobnoga zavidenja (međusobne zavidnosti) osim u dva (slučaja): čovjek (čovjeku što) je dao njemu Allah (taj) Kur'an pa ga on čita (u) časovima (svake) noći i (svakoga) dana, (pa) govori (onaj ko ga sluša): "Da se meni dalo slično (onome) što se je dalo ovome, zaista bih činio kao što čini (on)!"; i čovjek (i čovjeku što) je dao njemu Allah (neko) imanje (što) ga troši (koje troši) u njegovo pravo (u dobrotvorne svrhe), pa govori (ko to vidi): "Da se je (i) meni dalo slično (onome) što se je dalo ovome, zaista bih činio kao što (i on) čini."

PRIČAO NAM JE Kutejbete, pričao nam je Džerir za ovo (tj. o ovome).

GLAVA

(onoga) što se mrzi od (izvjesnoga) željenja (sebi). "I ne želite (sebi ono) što je odlikovao Allah s njime nekoga vas nad nekim, za (sve, ili: za izvjesne) ljude je dio (udjel) od (onoga) što su sebi stekli, a za (sve, izvjesne) žene je dio od (onoga) što su stekle (sebi one), i pitajte (tj. molite) Allaha od Njegove dobrote (tj. od Svoje dobrote da vam dadne), zaista Allah je bio za svaku stvar (tj. Allah je o svakoj stvari) znan (sveznajući)."

PRIČAO NAM JE Hasen, sin Rebi'a, pričao nam je Ebul-Ahvas od Asima, od Nadra, sina Enesa, rekao je: Rekao je Enes, bio zadovoljan Allah od njega: Da nije (to) da sam ja čuo (Da nisam čuo) Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, (da) govori:

"Ne želite (sebi svoju) smrt!", zaista bih želio (sebi ja smrt)!

PRIČAO NAM JE Muhamed, pričao nam je Abdete od Ibnu Ebu Halida, od Kajsa rekao je:

Došli smo Habbabu, sinu Eretta, (da) posjetimo njega, a već se pržio sedam (puta usijanim željezom radi liječenja rane na stomaku), pa je rekao:

"Da nije (toga) da je poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, zabranio nama (dakle: Da nam nije zabranio Muhammed a.s.) da molimo za (svoju) smrt, zaista bih molio za nju."

PRIČAO NAM JE Abdullah, sin Muhameda, pričao nam je Hišam, sin Jusufa, izvjestio nas je Mamer od Zuhrije, od Ebu Ubejda - njegovo ime je Sa'd, sin Ubejda, (i on je) slobodnjak Abdurahmana, sina Ezhera - da je poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, rekao:

"Neka ne želi (sebi ni) jedan (od) vas (svoju) smrt: ili (da je bio, ako je bio) dobročinitelj, pa možda on (da) poveća (sebi) dobra djela; i ili (da je bio, a ako je bio) loš, pa možda on (da) traži zadovoljstvo (Allahovo pokajanje - pokajanje od Allaha, da se pokaje i da traži od Allaha da mu usliša to pokajanje)!"

GLAVA

govora (izvjesnoga) čovjeka: "Da nije Allaha, ne bismo se naputili!"

PRIČAO NAM JE Abdan, izvjestio me je moj otac od Šubeta, pričao nam je Ebu Ishak od Bera-a, sina 'Aziba, rekao je:

Bio je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, (takav da) prenosi sa nama (taj) prah (zemlju na) dan (izvjesnih) skupina (tj. na dan kopanja rova da se može lakše braniti od izvjesnih skupina, saveznika međusobnih protiv muslimana). I zaista već sam vidio njega, sakrio je (taj) prah bjelinu njegovoga stomaka (a on) govori:

"Da nije Tebe, ne bismo se naputili! I niti bismo milodarili, i niti bismo klanjali! Pa spusti svakako smirenost (spokojstvo) na nas! Zaista ovi - a možda (ili: a ponekad) je rekao: Zaista (ti izvjesni) velikaši - već su učinili nasilje nad nama. Kada su htjeli kušnju, nismo htjeli, nismo htjeli!" Podigne sa njom (sa riječi tom) svoj glas.

GLAVA

odvratnosti (ili ružnoće izvjesnoga) željenja susret (susreta, tj. sukob, sukoba svoga) neprijatelja (tj. nije lijepo da sebi želi da ratuje protiv neprijatelja i da se s njim sukobljava).

A predao je njega (taj hadis o tome) Aaredž od Ebu Hurejreta, od Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio.

PRIČAO MI JE Abdullah, sin Muhameda, pričao nam je Muavijete, sin Amra, pričao nam je Ebu Ishak od Musa-a, sina Ukbeta, od Salima Ebu Nadra, slobodnjaka Umera (Umerovoga), sina Ubejdulaha, a bio je njegov pisar, rekao je: Pisao je k meni Abdullah, sin Ebu Evfa-a, pa sam pročitao njega, pa kada li u njemu: Zaista je poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, rekao:

"Ne želite (sebi) susret (svoga) neprijatelja, i pitajte (tj. i molite) Allaha (za svoje zdravlje (ili zaštitu, sačuvanost od neugodnosti raznih vrsta među koje spada i susret, sukob, rat sa neprijateljskim grupama)."

GLAVA

(onoga) što biva dozvoljeno od (toga željenja koje se izražava sa) "Da" (tj. "Da mi je....."), i (GLAVA) Njegovoga govora, uzvišen je: "..... da je meni za vas (jedna) snaga.....".

PRIČAO NAM JE Alija, sin Abdullaha, pričao nam je Sufjan, pričao nam je Ebu Zinad od Kasima, sina Muhameda, rekao je: Spomenuo je Ibnu Abas (izvjesno) dvoje međusobnih proklinjača, pa je rekao Abdullah, sin Šeddada:

"Je li ona (ta žena) koja je (ta što) je rekao (za nju) poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio: "Da sam bio kamenovalac (ijednu, ikoju) ženu (ijedne, ikoje žene) bez dokaza (doslovno: od bez dokaza).....!" Rekao je: "Ne. Ta žena je učinila javno (izvjesno zlo)."

PRIČAO NAM JE Alija, pričao nam je Sufjan, rekao je Amr, pričao nam je 'Ata', rekao je:

Unišao (Ušao) je u pomrčinu (tj. Usporio je) Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, sa (izvjesnom) večernjom molitvom (jacijom), pa je izašao Umer pa je rekao: "Molitvu (ovu da obavimo), o poslaniče Allaha! Zaspale su (naše) žene i djeca." Pa je izašao, a njegova glava kapa (kapa mu voda sa glave, (i on) govori:

"Da nije (toga) da oteščam (tj. da bih bacio onda teškoću) na moju sljedbu, ili na (izvjesne) ljude (dakle: Kad ne bi otežao svojoj sljedbi, ili izvjesnim ljudima) - a rekao je Sufjan takođe: na moju sljedbu - zaista bi im zapovjedio za (ovu) molitvu (u) ovu uru (u ovaj čas da stalno nju klanjaju, da je stalno klanjaju o ovo vrijeme)."

A rekao je Ibnu Džurejdž od Ata-a, od Ibnu Abasa: Odogodio je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, ovu molitvu, pa je došao Umer pa je rekao: "O poslaniče Allaha! Zaspale su (tj. Zaspāše, Pospāše naše, ili izvjesne) žene i djeca." Pa je izašao, a on tare (tu) vodu od svoje polovine (i) govori (tj. govoreći):

"Zaista ono je zaista (to pravo) vrijeme (za ovu molitvu). Da nije (toga) da (onda) oteščam (Kad ne bi otežao) na moju (svoju) sljedbu.....!" A rekao je Amr: Pričao nam je Ata', nije u njemu (u tom lancu ljudi - senedu, nije spomenut ashab) Ibnu Abas. Što se tiče Amra, pa rekao je: njegova glava kapa. A rekao je Ibnu Džurejdž: potire (tare tu) vodu od svoje polovine. A rekao je Amr: "Da nije (to) da oteščam na moju (svoju) sljedbu." A rekao je Ibnu Džurejdž: "Zaista ono je zaista (izvjesno, tj. pravo) vrijeme. Da nije (to) da oteščam na moju (svoju) sljedbu." A rekao je Ibrahim, sin Munzira: Pričao nam je Ma'n, pričao mi je Muhamed, sin Muslima, od Amra, od Ata-a, od Ibnu Abasa, od Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio.

PRIČAO NAM JE Jahja, sin Bukejra, pričao nam je Lejs od Džafera, sina Rebi'ata, od Abdurahmana, čuo sam Ebu Hurejreta, bio zadovoljan Allah od njega, (da) govori: Zaista je poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, rekao:

"Da nije (to) da otešćam na moju (svoju) sljedbu, zaista zapovjedio bih im za (tu izvjesnu) zubočistku (za misvak)." Slijedio je njega (Humejda) Sulejman, sin Mugireta, od Sabita, od Enesa, od Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio.

PRIČAO NAM JE Ajjaš, sin Velida, pričao nam je Abdul-'Aala, pričao nam je Humejd od Sabita, od Enesa, bio zadovoljan Allah od njega, rekao je:

Spajao je međusobno (uzastopno post od dva dana ne mrseći se u suton) Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, krajem (tj. na kraju ramazanskoga) mjeseca. I spajali su međusobno (sa njim i neki) ljudi od (izvjesnih) ljudi. Pa je doprlo (to) Vjerovijesniku, pomilovao ga Allah i spasio, pa je rekao:

"Da se je pružio (tj. Da se produžio) sa mnom (ovaj) mjesec, zaista bih spajao međusobno (uzastopno više dana jednim takvim) spajanjem (da biše-bješe morali, da bi morali da) ostave (izvjesni) udubljivači njihovo (tj. svoje) udubljivanje (sebe u tešku vrstu pobožnosti). Zaista ja nisam sličan vama (slično vama, tj. kao vi). Zaista ja trajno bivam (tako da) nahranjuje (hrani) mene moj Gospodar i napaja me." Slijedio je njega (Humejda) Sulejman, sin Mugireta, od Sabita, od Enesa, od Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio.

PRIČAO NAM JE Ebul-Jeman, izvijestio nas je Šuajb od Zuhrije. A rekao je Lejs: Pričao mi je Abdurahman, sin Halida, od Ibnu Šihaba da je Seid, sin Musejbe, izvijestio njega da je Ebu Hurejrete rekao:

Zabranjivao je poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, (to izvjesno) međusobno (uzastopno) spajanje (dva dana u postu bez ikakvoga mršenja). Rekli su: "Pa zaista ti spajaš." Rekao je: "Koji (od) vas je slično meni (sličan meni, tj. Koji od vas je kao ja)? Zaista ja zanoćivam (tao da) nahranjiva (hrani) mene moj Gospodar i napaja me." Pa pošto nisu htjeli da završe (okončaju sa tim spajanjem, tj. da se okanu, okane i prođu toga), spajao je s njima (jedan) dan, zatim (još jedan) dan, zatim su vidjeli (ugledali taj) mlađak (mjesec). Pa je rekao:

"Da se odgodio (tj. Da je još potrajao ovaj mjesec), zaista bih povećao (još) vama!" Kao (izvjesni) kažnjavalac njima (je to izrekao).

PRIČAO NAM JE Museded, pričao nam je Ebul-Ahvas, pričao nam je Eš'as od Esveda, sina Jezida, od Aiše rekla je: Pitala sam Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, o (izvjesnome) zidu (uz Ka'bu):

"Je li on od (te) Kuće (od Kabe)?" Rekao je: "Da." Rekla sam: "Pa šta je njima (bilo da) nisu uveli njega u (tu) Kuću (u Kabu)?" Rekao je: "Zaista tvoj narod (našao se u takvoj prilici da je) bila kratka s njima (tj. u njih njihova) opskrba (ili trošak prilikom obnavljanja Kabe poslije jedne vremenske nepogode koja je bila obrušila Kabu)." Rekla sam: "Pa šta je stvar njezinih vrata (da su ona mnogo) podignuta (od tla)?" Rekao je: "Učinio je to tvoj narod zato (da oni) uvedu koga su htjeli, a (da) spriječe koga su htjeli. I da nije (to) da je tvoj narod (da nije tvoj narod u takvom stanju da) je novo (mlado, tj. skorašnje) njihovo vrijeme (kada su bili) sa predislamljem (u predislamlju), pa se plašim da zaniječū (tj. da smatraju ružnim to) njihova srca da uvedem (taj) zid u (tu) Kuću (u Kabu, u sastav Kabe), i da prilijepim (tj. da spustim) njezina vrata u (tu - na tu) zemlju (tj. do tla, do zemlje)."

PRIČAO NAM JE Ebul-Jeman, izvijestio nas je Šuajb, pričao nam je Ebu Zinad od Aaredža, od Ebu Hurejreta rekao je: Rekao je poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio:

"Da nije Iseljenja, zaista bio bih (jedan) čovjek od Pomagača! I da se upute (izvjesni) ljudi (nekom) dolinom, a upute se Pomagači (jednom drugom) dolinom ili (nekom) uzbrdicom, zaista bih se uputio dolinom Pomagača ili uzbrdicom (klancem) Pomagača."

PRIČAO NAM JE Musa, pričao nam je Vuhejb od Amra, sina Jahja-a, od Abbada, sina Temima, od Abdullaha, sina Zejda, od Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, rekao je:

"Da nije Iseljenja (tj. Da nije Iseljenje mene zapalo, a to će reći: Da nisam Iseljenik u ime Allahove vjere Islama), zaista bio bih (jedan) čovjek od Pomagača (a to znači: bio bih onaj koji pomaže takve iseljenike kao što sam ja i oni koji su sa mnom iselili)! I da se upute (izvjesni) ljudi (nekom) dolinom ili uzbrdicom (klancem), zaista bih se uputio dolinom Pomagača ili njihovom uzbrdicom." Slijedio je njega (Abbada) Ebu Tejjah od Enesa, od Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio; u (toj) uzbrdici (tj. u spominjanju uzbrdice prilikom pričanja ovoga hadisa).